

fige forekommer mig at være en Eufemisme, om jeg her kan bruge det Udtryk. Foraaendit det maatte være Tilfældet, at Staten paa forskjellig Maade havde indirekte Fordelse ved Anlægget af Græstebanen, saa itaar det ikke mindre fast, at Staten gennem direkte Tilskud fra Finanserne og fra de sjællandske Jernbaner, som jo nu ere Statsbaner, hvorved altsaa ogsaa denne Udgift kommer Statskassen til Last, har bidraget til Anlægget af denne Bane med 390,000 Kr. Man vil ikke paa Grund af, at der er Udfigt til, at Staten ad andre Veie kan have en Fordel gennem en aarlig Indtægt, som maaste kan svare til Renterne af denne Sum, kunne sige, at dette ikke er Tilfældet. Det er imidlertid kun en foreløbig Bemærkning; thi den ærede Ordfører for Forslagsstillerne vil jo vistnok til Slutning være enig med mig i den Betragtning, at Græstebanen har faaet dette ret betydelige Tilskud; det ses ogsaa deraf, at Banen ikke vilde være kommen istand, desom denne ikke havde faaet det Tilskud. Tilskudet er jo saa stort, at naar det samme Tilskud nu forlanges for en længere Strækning endnu, maa man sige, at det i og for sig allerede paa Grund af Størrelsen har nogen Betænkkelighed at give det, men det er jo desuden ikke heller i Overensstemmelse med de Principer for Anlæg af Jernbaner, som Regjeringen i de senere Aar har fulgt, idet man ikke ved Anlægget af private Baner har ydet noget betydeligt Bidrag fra Statskassens Side til deres Anlæg. Jeg skal imidlertid indrømme, at den ærede Ordfører havde Ret i, at der har været en almindelig Formening om, at, naar en Jernbane var kommen en 3 Fjerdingvei fra en Havn, selv om det ogsaa, som i dette Tilfælde, kun er en god Fjsterrhavn, saa er der Noget, der tales for, at den ved Lid og Leilighed maatte kunne vinde dette lille Stykke med. Man kan ikke tilbageholde sin Forundring over, at det ikke lykkes ved Banens Anlæg at faae dette Stykke med. Det maa vel formodes at skrive sig fra, at de egentlige Statsinteresser ikke bleve tilfredsstillede derved, og at man ikke ved de private Tilskud fra Egnen deroppe havde været istand til at tilveiebringe de fornødne Midler til at kunne fortsætte Banen til Gilleleie. Foruden det Naturlige, der ligger i, at en saadan Bane forlanges til det heldige Endepunkt, som en saadan bedre Fjsterrhavn vil være, er det jo tillige klart, at den strabomme Fjsterrbefolkning naturligvis vil have sin Interesse deraf. Der er, som den ærede Ordfører oplyste, ikke saa Fjstere, der søge Ly og Tilhold i denne Havn, og det vil jo vistnok være en ikke ubetydelig Fordel for dem, om de paa en hurtigere Maade kunde faae deres Fangst befordret til Rjsterrhavn, end det nu er Tilfældet enten med at føre den til Jernbanen ved Græsteb eller ved at seile den dertil. Foraaendit kunde jeg altsaa være enig med den ærede Forslagsstiller i, at det maa være en naturlig

Forventning om, at denne Bane engang tidligere eller senere vil kunne arbejde sig hen til Gilleleie, og at dette vil kunne have sin Nytte i forskjellige Retninger, sjønt jeg ikke for Diebliffet ser, at Interessen for Statskassens Vedkommende er egentlig iøinefaldende. — Mindre forekommer det mig, at Jernbanen fra Gribstovbanen til Selsinge egentlig talt egner sig til Gjennemførelse paa den foreslaaede Maade. Den er, synes jeg, en Bane, som ret egentlig maa kaldes en Lokalbane, som det var rimeligt blev anlagt som Privatbane. Lovforslaget stiller den jo ogsaa udenfor og ubsondrer den paa en vis Maade. Salfald tyder sidste Paragraf af Lovforslaget hen derpaa; men den kommer rigtignot derved til at træde i noget løs Forbindelse med Loven; thi der er jo ikke Spor af Antydning af, hvorledes den skulde anlægges, eller med hvilke Midler det skulde ske. Spørgsmaalet har jo væsentlig rent finansiel Betydning, og det ligger derfor ligefrem i Sagens Natur, at jeg har indhentet min Kollega, Finansministerens Skjøn over dette Lovforslag. Dette gaar da ud paa, at der endnu foreligger saa saa statistiske Data, at man i Grunden mangler Udgangspunkt for et Skjøn over, hvilken Betydning en saadan Bane vilde faae for Statskassen. Man vil ikke kunne have nogen fornøftig Mening om, hvorvidt en saadan Uvidelse af Banen vilde kunne have tilfølgende et forøget direkte Udbytte for Staten af Banen eller ikke, og man har heller ikke kunnet danne sig nogen Forestilling om, i hvilken Grad Anlægget af en saadan Bane vil kunne forventes at tilføre Statsbanerne forøget Trafik. Kun det faltholdes, at Tilskudet er betydeligt, og sammenholdt med det Tilskud, som er givet til lignende fynske og jydsk Baner, endog overordentlig stort. Det formenes ogsaa, at dette Anlæg ikke vil faae nogen særlig Betydning for Statskassen. Det ses altsaa, at fra et rent finansielt Standpunkt taget formenes Sagen ikke at have nogen særlig Interesse. Det er tværtimod formentlig utvivlsomt, at Statskassen vil være bedre tjent med, at Banen beroede ved det, den nu er, end ved at faae en Uvidelse. Imidlertid skal jeg af de Grunde, jeg har udviklet, dels at der ligger noget Naturligt i, at Banen føres til et Endepunkt, som er en god Fjsterrhavn, dels af Hensyn til den ikke ubetydelige Interesse, som dens Anlæg ialtsald maatte have for Fjsterrbefolkningen, raade til, at man dog behandler denne Sag med saa stort Hensyn, som det forekommer mig, at man skulder de ærede Forslagsstilleres bestedne Onsker i saa Henseende. — Paa een Ting vil jeg gjøre opmærksom endnu, og det er, at jeg dog ikke endnu efter de forhaandnende Oplysninger og Erfaringer er paa det Hens med, om dette System, hvorefter Græstebanen er anlagt, er at foretrække for andre Systemer eller rettere sagt for et andet System, som nu er bragt i Udførelse et andet Sted, som det synes med gode Resultater. Jeg